

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Obedientia Deo magis, quàm hominibus honor deferendus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

communitatis commoda debet spectare? Ita Ecclesiæ Dei prospicitur, ut ei non qui omnibus, sed qui vni proficit, præficiatur? ita nulla bonæ famæ, nulla morum, nulla eruditionis ratio habetur? vbi iustitia? vbi publici boni amor? vbi veritas? Qui enim aliquem elegit, ipso suo suffragio dicit, illum eligo, quem iudico digniorem. Si ergo illum eligit, quem scit esse indigniorem, mentitur. Quia & totam communitatem exponit periculo pereundi. Idem enim facit, atque ille, qui nauem vectoribus plenam committit nauicero imperito; aut qui exercitum credit duci vœcordi; vno verbo, qui ouium gregi lupum constituit custodem. Denique cum ab vno sæpe pastore tali multa millia pendeant animarum, quanti exitij causa est, qui causa est, ut malus pastor eligatur? Et ad hoc nihil dicit Deus? tacebit Christus, si videat Ecclesiæ suæ non dari sponsum, sed mœchum? Hæc vbi pluribus explicauimus, subiicit ille: Mi Pater, non venit nobis in mentem ista considerare: omnis nostra cogitatio est, *Quid in rem sit nostram. Ah, nolite considerare, in-* quiebam ego, *in Principibus, in filiis hominum, in quibus non est salus.* Non rarò contigisse memini, ut, diuina Nemese ita agente, isti tales suis ipsis promotoribus fiant infensissimi. Rectè igitur & sapiunt, & faciunt, qui in honoribus dispensandis iustitiæ normam seruant.

Ante omnia tamen tenendus est ordo is, qui inter Deum & homines intercedit. Ad quem attendens Petrus & Apostoli dixerunt: *Obedire oportet Deo magis, quàm hominibus.* Ergo etiam hominibus, quando Deo non aduersantur: nam illi à Deo autoritatè acceperunt. Vnde, teste D. Bernardo, *sive Deus, sive homo Vicarius Dei mandatum quodcumq; tradiderit, pari profectò obsequendum est cura, pari reuerentia deferendum, vbi tamen contraria non precipit homo.* Quod ostendit D. Basilius alijsq; ex humanis negotijs, in quibus obedientia inferiori magistratui negatur, quando contraria est superiori. Hinc serui dominos suos debent honorare, atq; audire, sed tam diu, quàm diu nihil contra diuinum honorem præcipiunt. Ita & coniuges, & amici, vsque aras debent esse amici. Ita Balaam, non quod regi placuisset, sed quod Deus iubebat, locutus est, benedixitq; ijs, quibus Deus voluit benedici. Nec Machabæi tyranno, sed Deo obedierunt. Quin vbi de Dei honore

Psal. 145. 3.

III.
Act. 5. 29.

S. Bern. de
præcept. &
dispens.

S. Basl. Reg.
7. ex breuior.
& 114.

Num. 22. 18.
32. & cap. 23.
8. 12. 26.
1. Machab. 3.

V u 2

agebatur, 19.

Theodoret.
lib. 2. hist.
cap. 22.

agebatur, palàm Principibus restiterunt Ambrosius, Basilius, Hilarius, Chrysostomus, Martinus, Thomas Cantuariensis, & apud Theodoretum Berocœnsis quidam Christianus princeps Apostatae Iuliano. Quin & aulici illi, Ioannes & Paulus à Iuliano in numerum familiarium inuitati, liberè negauerunt, se apud eum esse uelle, qui à IESU Christo defecisset: & Terentiano dixerunt: *Si tuus est dominus Iulianus, habeto pacem cum illo: nobis alius non est, nisi Dominus IESVS Christus.* Gregorius quoque Magnus restitit Mauritio leges ferenti, cum Ecclesiastica potestate pugnantem. Eundem ordinem seruauerunt, ut Deo magis obedirent, quàm hominibus, omnes Martyres, qui tyrannis impia exigentibus non solum non paruerunt, sed etiam fortissimè restiterunt. *Valde peruersum est, ait*

S. Bern.ep.7. S. Bernardus, *prosteri te obedientem, in quo nosceris superiorem, propter inferiorem, id est, diuinam, propter humanam, soluere obedientiam. Quid enim? quod iubet homo, prohibet Deus, & ego audiam hominem, surdus Deo? Non sic Apostoli, clamant quippe dicentes: Melius est obedire Deo, quàm hominibus. Quàm displiceat vehementer Deo, si ipso contempto, iussa hominum faciamus, ostendit in Adam, cui dixit: Quia audisti vocem uxoris tue, & comedisti de ligno, et quo praceperam tibi, ne comederes, maledicta terra in opere tuo, & inde labor, inde sudor, inde spinæ & tribuli, inde mors, & peccatum in omnes posteros eius propagatum.*

Gen. 3. 17.

IV.

Quid ergo fiet illis, qui idcirco Deum non honorant, quia parentes contrarium iubentes nolunt offendere? Scat hinc Christus, & annuit tibi, ô iuuenis; inde mater, & retrahit te? Cur finis matrem Deo esse fortiorem? Veniam, ais, & dabo Deo gloriam, seruiamque illi, sed ne offendam senem parentem, sinam illum prius emori, tunc liber euolabo ad Crucem Christi. Quis tibi dixit, ô iuuenis, patrem tuum, aut matrem ante te mortuorum? Nonne audiisti vnum è discipulis eius dicentem: *Domine, per mitte me primum ire, & sepelire patrem meum?* quid illi IESVS respondit? *Sequere me, & dimitte mortuos sepelire mortuos suos.* Fides cordis eius Domino se ostendebat, ait S. Augustinus, sed pietas differbat. *Domine autem Christus quando parat homines Euangelio, nulli excusationem vult interponi carnalis huius temporalis quæ pietati. Equidem, & lex Dei habet, & ipse Dominus arguit Iudeos, quia destruebant*

Matth. 27.

S. Augustin.
serm. 7. in
Euang. se-
cundum Matth.